

BEWAAR HET PAND

UITGAVE TOT BEVORDERING VAN DE HANDHAVING DER OUDE GEREFORMEERDE BEGINSELEN

Meditatie

Onbewogenheid op de vlucht

"En Hij, de scharen ziende, werd innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, gelijk schapen, die geen herder hebben"

Matth. 9:36

Het is in het schone Galilese land. Jezus, de Zoon van God, gaat daar rond, predikende het Evangelie en genezende zieken.

U bent benieuwd naar wat uit de mond van de hoogste Profeet en Leraar komt. Echter – er geschiedt iets daarvoor. Iets gebeurt in het hart van Jezus, en door het geschreven Woord wordt het u gegeven te kijken in het binnenste van Hem. Opdat u zoudt weten wat daarin is. 't Gaat om een preek vóór de preek.

Er staat niet: Jezus sprekende tot de schare. U leest: Jezus ziende de schare. Dit is op zichzelf al een preek. Want dat zien van Hem is anders dan ons zien. Wij blikken aan tegen de buitenkant, en uiterlijk en innerlijk kunnen zeer onderscheiden zijn.

Jezus kijkt dwars door alles heen. Die ogen peilen ons innerlijk. Hij doorgrondt ons. Met één oogopslag kent Hij heel onze situatie. Hij weet precies de werkelijkheid van uw leven, terstond en feilloos.

Jezus ziet de schare, en door dat zien weet Hij dat al die mensen vermoeid en verstrooid zijn. Dit is hun innerlijke toestand, en die gesteldheid geeft aan dat zij zijn als schapen zonder herder. Bij ons kunnen schapen zonder herder zijn. De boer zet ze in een wei met prikkeldraad eromheen. Zo kunnen ze veilig grazen. Toch gebeurt het wel eens dat een bloeddorstige hond zo over de afrastering springt. De gevolgen zijn verschrikkelijk.

De schapen stuiven in doodsangst weg. Sommigen worden doodgebeten. Anderen vliegen tegen het scherpgepunte hek op en raken deerlijk verwond.

In Galilea kan zich iets soortgelijks voordoen. Tenminste, als schapen zonder herder zijn. Daar is het 't wild gedierte: beren of jakhalzen, en daar zijn de scherpgepunte rotsen en de doornen en de afgronden. Achterna gezeten raken de schapen dodelijk vermoeid en tenslotte vallen zij als dood neer op de grond.

Zo nu ziet Jezus de mensenmenigte om Zich heen. Ze hebben geen herder die hen verzorgt, beschut en bewaart. Hun geestelijke leidlieden zijn huurlingen. Die gaan op de vlucht als er gevaar dreigt. Al die mensen zijn als verdwaalde schapen. Blindelings gaan ze voort, verkerend in levensgevaar, verwond en gehavend en schier als dood ter aarde nederziggend.

Het aanschouwen van die nood, het peilen van die triestheid grijpt Jezus aan. Hij wordt met innerlijke ontferming bewogen. Kostelijk hebben onze statenvertalers dat ene Griekse woord weergegeven.

Die woorden laten ons zien Wie de Christus der Schriften is. Hij is de met innerlijke ontferming Bewogene. En let u nu goed op. Hij is dat over schapen die zonder herder zijn; bij wie de gevolgen daarvan zich openbaren. Dat zijn dus zij die niet bij Zijn kudde zijn, bij die kudde waarvan hij de goede Herder is, zij die niet door Hem verzorgd en beschermd worden. Dus die niet door wedergeboorte een schaap van Zijn kudde zijn geworden. Derhalve onwedergeborene en onbekeerde mensen. Over die nu is Jezus met innerlijke ontferming bewogen.

Er zijn zo veel onbewogen preken en predikers. Predikers van wie en preken waarin niet uitstraalt de bewogenheid van Jezus, en dat naar twee kanten. Men praat het schaap-zijn van Jezus' kudde als een vanzelfsprekendheid aan. Alsof dit een natuurlijke zaak is; alsof daarvoor niet nodig is het wonder van de wedergeboorte, het werk van de levendmakende Geest.

Daar is ook de andere kant. Men plaatst erbuiten en stuurt zo naar huis. Er was geen woordje bij voor een onbekeerd mens.

M'n lieve lezer(es), u bent nog geen schaap van Jezus' kudde geworden? Dan is uw situatie zo ernstig. U bent vermoeid en verstrooid. U verkeert in levensgevaar. We vliegen van her naar der, van de ene kerk naar de andere, van de ene prediker naar de andere. Er is geen rust, geen vrede. Elk moment kunnen we verslonden worden door het wild gedierte of storten in het diepe ravijn waaruit we nooit meer opkomen.

't Is zo onuitsprekelijk rijk als de Heere Jezus mijn Herder is. Dan verkwikt Hij mijn ziel. Dan leidt Hij mij in het spoor der gerechtigheid. Dan vertroosten mij Zijn stok en Zijn staf. Dan heb ik niet te vrezen, zelfs niet als ik geleid word in een dal van de schaduw des doods.

U vraagt u af of het voor u nog wel kan? Of u nog een schaap van die kudde kunt worden waarvoor Jezus als Herder Zijn leven heeft gesteld? Of u wel tot het uitverkoren volk behoort?

Of u niet te verdorven, niet te goddeloos, niet te ver afgedwaald bent? Och – let er toch op Wie de Christus der Schriften is. Vanuit het Woord leert u Hem toch kennen, moogt u toch weten Wie Hij is?

Hij, Hij ziet een onbekeerd mens aan en Hij wordt met innerlijke ontferming bewogen. Hij ziet u nu aan, u de onbekeerde, de afgetobde en de voortgejaagde, en dit aanzien heeft Zijn bewogenheid over u tot gevolg. Zeg dan

nooit meer: ik weet niet of Hij mij zalig wil hebben. Die harde gedachte over Hem is geheel onjuist.

Blik nu toch eens in die ogen van Hem. Ze geven aan wat in Zijn hart is. Ziet u Zijn grote bewogenheid? 't Is van Zijn gelaat af te lezen. Dat we dan nu al ons geredeneer en al ons ongehoof leren opgeven. Blikkend in die ogen kunnen we niet meer staande blijven, dan vallen we voor Hem neer, bezwijkend vanwege Zijn diepe bewogenheid. Zie – dan is Hij reeds bezig u een schaap van Zijn grote kudde te maken.

Wie van die kudde is, wordt het beeld van de Herder gelijk.

Dan zeggen we niet: o dat is een onbekeerd mens, of: die gaat met een ingebeelde hemel voor eeuwig verloren. Wie voorwerp is van de innerlijke ontfermingen van de Heere, wordt diep bewogen met z'n medemens.

Bedenk dat Jezus' bewogenheid met u

God Zijn Zoon heeft gekost en Zijn Zoon het leven, Zijn bloed. Daarom, veracht die bewogenheid niet. Vanwege die bewogenheid zal u elke verontschuldiging voor de Rechterstoel uit handen vallen. Dat nu Zijn bewogenheid al uw onbewogenheid op de vlucht drijft.

Ds. P. van Zonneveld

Van de administratie

In de afgelopen twee weken ontvingen wij f. 65,- aan giften voor ons blad, en ook f. 100,- voor de school te Dundas en Hamilton. Deze laatste gift is afkomstig van de diaconie van de Chr. Geref. Kerk te Noordeloos. Voor de ontvangen giften zeggen wij u hartelijk dank. Tevens werd het abonnee bestand uitgebreid met zes abonnees. Met vriendelijke groeten,

P.J. Boers

Van de redactie

Inhoud

In dit nummer van ons blad plaatsen we een meditatie van Ds. P. van Zonneveld over Mattheüs 9:36. Verder een slotartikel over de brieven van Rutherford, een stukje over het gebed n.a.v. een pas verschenen boek van Thomas Boston en een aflevering van "Voor de jeugd" van Ds. K. Visser. Ook hebben we een stukje opgenomen van de hand van W. Floor over het komen tot Jezus.

Brieven van Rutherford (4-slot)

In een laatste artikel willen we nog enkele zaken uit de brieven van Rutherford naar voren halen. Er zou nog veel meer uit de brieven van Rutherford te putten zijn, maar het is beter dat u zelf het boek ter hand neemt om kennis te maken met de rijke inhoud en betekenis van de brieven die Rutherford heeft geschreven.

Wij vliegen daarheen

Het leven gaat snel. Wij vliegen door dit leven heen. Ik sprak eens een zeer oud kind van God die zei: Ik ben er maar een ogenblikje geweest. Rekenen we ermee dat we heenvliegen naar de eeuwigheid? Elke dag is een

Volendam

Het is ontstellend wat er heeft plaatsgevonden in Volendam. Wie zou niet meeleven met hen die plotseling in rouw gedompeld zijn of met hen die ernstig gewond in het ziekenhuis verpleegd worden. Laten we vooral geen stenen werpen. Dat zou gemakkelijk, maar niet eerlijk zijn. Want de vraag dient onder ogen gezien te worden waar een gedeelte van onze jeugd bijvoorbeeld de zaterdagavonden doorbrengt. Waar mogen we dan heengaan en waar mogen we niet heengaan? Het antwoord is: Als we de Heere van te voren om Zijn zegen kunnen vragen en achteraf kunnen danken, dan is het goed. Moge de Heere sterken waar rouw en leed is gekomen en het zo maken dat de dagen alzo geteld mogen worden dat een wijs hart bekomen mag worden.

Overgang Ds. J. Veenendaal

Daar Ds. J. Veenendaal in het verleden meer dan eens heeft meegewerkt aan ons blad, willen wij niet onvermeld laten dat hij en zijn gezin zijn overgegaan naar de Gereformeerde Gemeenten. Ons blad is niet het orgaan om op deze verdrietige zaak verder in te gaan. We wensen Ds. Veenendaal en zijn gezin in alle opzichten 's Heeren onmisbare zegen toe.

Verschijningsdatum volgende nummer

Het volgende nummer zal D.V. 1 februari verschijnen. Zouden de scribenten ervoor willen zorgen dat de kopij donderdag 25 januari in ons bezit is? Bij voorbaat hartelijk dank voor de medewerking.

AvH

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren.

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Kopie voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar:

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, tel. 0527-688978

ADMINISTRATIE:

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk.

Telefoon: 0184-669116.

Fax: 020-8739933

Girorek. 70.43.50 t.n.v. Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar.

Advertenties f 0,75 per mm met een kolombreedte van 6 cm.

Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Dit tijdschrift wordt ten behoeve van iedereen die niet op de gebruikelijke manier kan lezen uitgegeven op groot-letter of via de Electronische Postbus. Informatie en opgave: CBB, Christelijk Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

van onze geleende gevangenis en we steeds meer gingen verlangen naar ons toekomstig vaderland! Heere, Heere, haal ons toch thuis!"

Verwondering

Rutherford kende verwondering over de lankmoedigheid en trouw des Heeren. Dat is geen vreemde zaak in het leven van Gods kinderen. Wanneer de Heere ontdekt komt er verwondering in het hart vanwege Gods dragende en sparende lankmoedigheid. Want wie mag gaan doorleven dat de Heere alles in het verleden heeft waargenomen, zal toch vol verwondering moeten uitroepen: Hoe is het mogelijk dat ik er nog ben. Hoe is het mogelijk dat de Heere mij niet heeft weggenomen toen ik zo zwaar zondigde. Wat een lankmoedigheid dat mijn mond niet voor eeuwig gesloten werd toen ik zulke zondige woorden uitsprak. Die verwondering over de lankmoedigheid van God gaat niet voorbij, maar wordt verdiept. Nieuwe schuld en nieuwe overtredingen geven al groter verwondering over de lankmoedigheid Gods. Rutherford schrijft daarover op blz. 140: "Als ik mijn schuld gevoel dan zou ik wel dikwijls onder de voeten van Christus willen liggen en Hem vragen om mij maar te vertrappen. Maar omdat Hij gezworen heeft dat de zonde Zijn onveranderlijk verbond nooit zal doen wankelen, blijf ik maar te midden van de ondeugende kinderen wonen en moet ik, met de rest, de Heere des huizes maar lastig vallen, totdat mijn Heere mij bevrijdt van de boeien aan mijn benen en armen, en het lichaam der zonde vernietigt en een gat of een breuk maakt in deze aarden kooi, zodat de vogel eruit kan vliegen en de gevangen ziel de vrijheid krijgt."

Nabijkomend werk

Wij zijn geen hartenkenners. Wij zien aan wat voor ogen is, maar de Heere ziet het hart aan. Zouden wij niet onder de indruk raken van de woorden van farao als hij het in Exodus 9:27 en 28 uitroept: "Ik heb mij ditmaal verzondigd; de HEERE is rechtvaardig, ik daarentegen en mijn volk zijn goddelozen. Bidt vuriglijk tot den HEERE (Want het is genoeg), dat geen donder Gods noch nagel meer zij; dan zal ik ulieden trekken laten en gij zult niet langer blijven." Lijkt dit niet op ware ontdekking, vernedering en verootmoediging? Lijkt het er niet op dat hij ware Godskennis en zelfkennis heeft? Maar het vervolg wijst uit dat dit niet

zo geweest is. We lezen in Exodus 9:34 "Toen farao zag, dat de regen en de hagel en de donder ophielden, zo verzondigde hij zich verder en hij verzwaarde zijn hart, hij en zijn knechten. Alzo werd Farao's hart verstokt, dat hij de kinderen Israëls niet trekken liet, gelijk als de HEERE gesproken had door Mozes." Rutherford had oog voor deze werkelijkheid. Het is nodig in onze tijd hier ook mee te rekenen. We lezen dienaangaande op blz. 143: "Bedenk dat velen een eind kunnen gaan en zich in vele dingen bekeren. Ze kunnen tranen schreien, net als Ezau, en ze hongeren naar de waarheid, net als Judas. Ze wensen en begeren het eind van de oprechte, zoals Bileam, en ze leggen een mooie belijdenis af en ze strijden voor de Heere, zoals Saul. Ze willen wel dat de heiligen Gods voor hen bidden, zoals Farao en Simon de tovenaars, en ze profeteren en spreken van Christus zoals Kajafas. Ze leiden een rustig leven en ze treuren uit vrees voor de oordelen, zoals Achab. Ze doen de grove zonden weg en ze ruimen de afgoderij op, zoals Jehu. Ze horen het Woord van God gaarne en in vele opzichten veranderen ze hun leven en richten dat in naar het Woord, net zoals Herodes, en ze zeggen tegen Christus: 'Meester, ik zal U volgen, waar Gij ook heengaat', zoals de man die aanbood een dienstknecht van Christus te worden (Matth. 8:19). En velen mogen de krachten van het toekomstige leven smaken en deelgenoot zijn van de heerlijke gaven van de Heilige Geest en het goede Woord van God smaken, zoals de afvalligen die zondigen tegen de Heilige Geest (Hebr. 6). En toch zijn dezen niet anders dan klatergoud, waterig koper en onedel metaal. Deze dingen zijn geschreven opdat we onszelf zouden beproeven en niet zouden rusten voor we een stap dichterbij Christus zijn dan die belijders, die door de zon verbrand en verwelkt zijn, ooit kunnen komen."

Onbegrijpelijk grote heerlijkheid

Gods kinderen ondervinden verdrukkingen in dit leven. Rutherford heeft dit zelf persoonlijk ondervonden. Het is de ondervinding van allen die de Heere mogen vrezen. Maar in het licht van de komende heerlijkheid zijn die verdrukkingen als niets. Gods Woord zegt ervan dat het lijden dezes tegenwoordigen tijds niet is te waarden de heerlijkheid die geopenbaard zal worden. De Psalmddichter mag het vol verdrukking uitroepen: "O, hoe groot is

Uw goed, dat Gij weggelegd voor degenen die U vrezen." Woorden schieten tekort om de heerlijkheid te omschrijven. De Heere geve de strijdende Kerk vooruit te mogen zien met het oog des geloofs. De Heere geve te hopen op Zijn heil. Rutherford schrijft over deze zaak op blz. 153: "U weet dat als een dag in de hemel u beloond zal hebben, voor uw bloed, uw banden, uw smart en uw lijden, ja, meer dan beloond, dan zou het voor het verstand van een engel al een moeilijke opgave zijn om te bepalen hoe groot het overschot van die heerlijkheid is die de eeuwigheid u kan en zal geven. Och, de omvang van uw lijden heeft niet veel te betekenen als alles opgeteld en vergeleken wordt met de heerlijkheid die u wacht aan de andere zijde van het water!"

Sterven van Durham

Durham leefde van 1622-1658. Hij stierf toen hij nog geen 36 jaar oud was. Hij is maar ruim tien jaar predikant geweest. Enkele dagen voor de dood van Durham schreef Rutherford hem een brief. Hij mocht in het ziek worden en sterven de Hand des Heeren zien. Mogen we het ook zo zien dat de Heere het begin, de voortgang en het einde van ons leven bepaalt? Leven en sterven hangt niet van de mens af, maar van de Heere alleen. Dat geldt ook ambtsdragers en predikers. In de loop der tijden heeft de Heere predikers en ambtsdragers willen gebruiken waar Hij wil en hoelang Hij wil. Als zij hun taak volbracht hadden werden zij weggenomen. Zo mocht Rutherford het ook zien met betrekking tot het sterven van Durham. We lezen op blz. 172 en 173: "Als Zijn koninkrijk daarboven wordt uitgebreid, mogen wij dat eigenlijk niet zien als een verlies, hoewel het voor de kerk des Heeren hier op aarde wel een verlies betekent. Maar Gods wegen zijn hoger dan onze wegen. Hij vergist Zich nooit. Hij is de alleen wijze God Die, niemand van ons nodig heeft. Als Hij het nodig gevonden had dat Mozes en de profeten in het lichaam waren gebleven, dan had Hij met hen een andere weg kunnen houden." De Heere houdt Zijn werk en Zijn Kerk in stand. Hij gaat door met de volvoering van Zijn welbehagen totdat de laatste zal zijn toegebracht.

Ds. A. van Heteren

Het Gebed

Een pas verschenen boek over het gebed geeft ruimschoots stof tot enkele artikelen. Het boek is een vertaling uit de werken van Thmoas Boston met als titel "Leer ons bidden." Dit boek bevat elf preken over het gebed. We nemen aan dat ieder van de lezers meer dan eens op een dag bidt. Verschillende vragen aangaande het gebed kunnen dan opkomen. Wat zijn kenmerken van het ware gebed. Voor wie en waarvoor moeten we bidden. Op welke wijze dient er gebeden te worden. Hoe staat het met de gebedsverhoring.

Het ware gebed.

We moeten weten wat we bidden. Een klakkeloos herhalen van woorden die we niet begrijpen, zoals bij Rome gevonden wordt, kan geen waar gebed zijn. Het gebed dient eerbiedig opgezonden te worden. Hoe staat het hiermee in ons persoonlijk gebed? Hoe gaat het toe bij het gebed dat bij de maaltijden wordt uitgesproken? Hoe is dat op de catechisatie, op de verenigingen en in de kerk? Het ware gebed is een ootmoedig gebed. De bidder belijdt eigen onwaardigheid en zondigheid. Er valt niets te eisen, alleen maar te bedelen. Hoe meer genade een mens heeft ontvangen, hoe onwaardiger hij is in eigen oog. Beleven wij deze ootmoed? Of bidden we als recht-hebbende mensen? Het ware gebed is een gevoelig gebed. Daarom is het een goede zaak de noden te overdenken voordat we ze voor de Heere neerleggen in het gebed. Het kan de Heere niet behagen indien de nood alleen maar wordt uitgesproken in het gebed en totaal niet wordt beleefd. Het mag ons gebed wel zijn: Doe mij mijn nood en ellendigheid recht en grondig kennen. Het ware gebed is ook een gelovig gebed. We denken hierbij aan Mattheus 21: 22 'Al wat gij zult begeren in het gebed, gelovende, zult gij ontvangen.' Het ware gebed is ook een oprecht gebed. Huichelarij en onoprechtheid in het gebed is de Heere een gruwel. Het is ontzettend als de lippen schone woorden uitspreken en in het hart is het juist het tegenovergestelde. Hoe kan in waarheid zonde beleden worden zonder dat het hart eronder verbroken is? Het ware gebed is ook een vurig gebed. Een lauw en gedachteloos vragen kan de Heere niet aangenaam zijn. Wie belang heeft bij datgene wat hij vraagt in het gebed zal

vurig de zaken aan de Heere voorleggen.

Het ware gebed is ook een waakzaam gebed. We moeten erop letten dat onze gedachten niet afdwalen onder het bidden. We moeten ook niet overhaast tot de Heere naderen in het gebed. Wees waakzaam tegen ijdele gedachten onder het gebed. Het ware gebed is een volhardend gebed. Wie werkelijk belang heeft bij het gevraagde zal immers niet na eenmaal bidden ophouden. Hij zal aanhouden in het gebed.

Het ware gebed is ook een afhankelijk gebed. Is er onderwerping aan de wil des Heeren bij het uitspreken van het gebed? Voelen we ons afhankelijk van de Heere? Beleven we in alle dingen op de Heere te zijn aangewezen?

Voor wie moeten we bidden?

Boston wijst erop dat we niet moeten bidden voor de doden. Dit bidden voor de doden komt voort uit de roomse misvatting aangaande het vagevuur. Er is na het sterven geen vagevuur, het is immers eeuwig wel of eeuwig wee na dit leven. Zo lezen wij van David dat hij niet meer bad voor zijn kind toen het gestorven was. Zulke gebeden zouden geen enkel nut hebben. Zo de boom valt blijft hij immers liggen.

Misschien zegt iemand dat we ook niet behoeven te bidden voor iemand die de zonde tegen de Heilige Geest heeft gedaan omdat die zonde onvergeeflijk is. Je kunt toch niet bidden voor iemand wiens zonde niet vergeven kan worden? Boston is hier heel voorzichtig mee. Hij schrijft op blz. 18 "Dit gebeurt zelden en daarom moeten we ons ervoor hoeden om in deze zaak overhaast te oordelen."

Er dient gebeden te worden voor de kerk van Christus op de aarde. Heeft de kerk van Christus op aarde een plaats in uw gebed? We kunnen hierbij denken aan de vervolgte kerk, maar ook aan de kerk in vrije landen. Waar de kerk zich ook bevindt, ze is altijd in gevaar. Welvaart, rijkdom en wetenschap oefenen grote zuigkracht uit. De satan wil hier gebruik van maken om Gods werk te niet te doen.

Er dient ook gebeden te worden voor de overheid. Misschien denkt iemand dat de overheid zo zondig is en zo tegen Gods Woord ingaat dat er voor zo'n overheid niet meer gebeden dient te worden. Maar dat mogen we zomaar niet zeggen. Uiteraard weten we ook wel dat er zeer veel mis is met de over-

heid die wij nu hebben. Maar was dat anders in de dagen van de apostel Paulus? Pas in de 4e eeuw na Christus kwam er een christelijke overheid. Voor die tijd waren er geregeld vervolgingen in het geweldige Romeinse rijk en was er sprake van grote zondigheid en zedeloosheid. Toch roept de apostel op tot gebed voor koningen en allen die in hoogheid zijn.

Er dient gebed te zijn voor predikanten. We hebben eens dit gehoord uit de mond van een kind van God: Wie het meest voor zijn of haar predikant bidt, wordt het meest onder hem gezegend. Dat geeft stof tot nadenken. Dit kind van God zei zelf de waarheid van deze woorden ondervonden te hebben. Kennen wij gebed voor predikanten in de week en op de zondag?

Er dient gebed te zijn voor christelijke kennissen. In Jakobus 5: 16 staat toch immers: 'Bidt voor elkander'. Het is een voorrecht een plaats te mogen hebben in de gebeden van Gods kinderen. Er dient ook gebed te zijn voor de plaats waar wij wonen en de gemeente waar we lid van zijn. Zelfs de weggevoerden naar Babylon moesten bidden voor Babylon. Zouden wij dan niet bidden voor de plaats waar wij wonen en voor de gemeente waar we lid mogen zijn? Er dient gebed te zijn voor families en betrekkingen. Zouden rechtgeaarde ouders niet voor hun kinderen bidden? Zo bad Job toch ook voor zijn kinderen. Een meester dient voor zijn knecht te bidden en omgekeerd. Dit gold niet alleen in de tijd van de Bijbel, dat geldt tot in onze dagen. Er dient ook gebeden te worden voor vijanden. De Bijbel getuigt hier duidelijk van. Christus Zelf heeft het voorbeeld gegeven. 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.' Op dit gebed is de moordenaar bekeerd. Stefanus heeft ook gebeden voor zijn vijanden. Op dit gebed is later Saulus bekeerd. Boston legt er de vinger bij dat er veel zelfzucht kan zijn in het gebed voor hen die ons liefhebben. Aan de andere zijde wijst hij erop dat de hartelijke bewogenheid met onze vijanden ons meer het beeld van God doet vertonen.

Het bovenstaande overwegende (wat we uitgebreider kunnen lezen in het boek van Boston op de blz. 9- 28) mogen we wel zeggen: Wie kan dan bidden? Dat het van onze lippen zou klinken en in onze harten zou mogen leven voor het eerst of opnieuw: Heere, leer ons bidden.

AvH.

Het komen tot Jezus

"En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben"

Johannes 5:40

Velen willen tot Jezus niet komen en komen niet eens tot de genademiddelen; ze lezen het Woord niet en willen het ook niet horen; ze zijn er vijandig tegen of leven vrolijk en zorgeloos. Anderen komen wel ter kerke, maar niet door het geloof en gebed tot Jezus zelf. Zij kennen geen vluchten en schuilen bij Jezus in het eenzame gebed. Ze hebben ook nooit hun gevallen staat gezien en zijn vol eigenrechtigheid en dus hebben ze geen Borg, geen wegwijzer; geen Koning nodig. Anderen willen niet komen omdat zij te hard over Jezus denken; zij denken dat Hij een harde heer, een Ahasveros is, bij wie zij lichtelijk zouden kunnen omkomen. Die Jezus kent, die kent Hem als een Koning vol goedertierenheid, die goed is en gaarne vergevende. Het is dus geen groot waagstuk om tot Hem de toevlucht te nemen. Allen die tot Hem kwamen, zijn ten allen tijde welkom geweest. Anderen zouden wel willen komen, als zij dan evenwel hun zondige plezier, hun komedie en kermis mochten aanhouden, of tenminste half delen tussen de dienst van God en de wereld. Voor dezulken spreekt de Bijbel met beslistheid: "Niemand kan twee heren dienen." Blijft ge zo halveren tussen God en de wereld, tussen Christus en Belial, gij zult een hard lot hebben in de eeuwigheid. Anderen nemen uitstel; nu kunnen ze nog niet tegen wind en stroom op; ze leven in een verleidelijke omgeving en ze zijn nog te jong, maar ze hopen te komen als ze oud of beter in de gelegenheid zijn. Ziet, aldus dralen zij en er is groot gevaar dat ze zolang zullen dralen, totdat het onherstelbaar voor eeuwig te laat is. Op het onverwachtst zullen de gordijnen der eeuwigheid worden opgehaald en dan wordt men uit de droom wakker, maar voor eeuwig te laat. Ach medezondaar, luister dan nog naar het volgende. Nu, heden, dezen dag, dit uur is het nog tijd. Gij had al lang moeten komen, maar het is nog niet te laat. Wonderlijk, dat God u nog in Zijn lankmoedigheid gedragen heeft, terwijl reeds honderden van uw kennissen in hun zonden gestorven zijn. Komende, zal het u meevallen, want

Jezus is zo goed en Zijn dienst is zulk een zalige dienst. De dienst der wereld is daarbij een harde slavernij. Dit mag ik u verzekeren en je zult het ondervinden als gij er de proef van neemt. Nimmer zal het u berouwen. Kom tot Jezus, al zijt ge oud en al hebt ge reeds meer dan een derde of de helft van een eeuw de duivel gediend. Nog kunnen uw banden worden losgemaakt, nog kan uw arme ziel uit haar groot gevaar gered worden; waar de zonde meerder is geworden, daar is ook de genade Gods veel meer overvloedig geweest. Kom oprecht en met uw hart en om u voor eeuwig aan Jezus over te geven en Hem als uw Koning te erkennen. Maar gij zegt mogelijk: "Ach, ik zou zo gaarne willen komen, maar inderdaad, ik kan niet!" Nu, ik veronderstel dat ge mij de waarheid zegt en dan zeg ik daarop met een oud godgeleerde: "Als Jezus maar pogingen ziet om te komen, of kermen hoort om getrokken te worden, Hij gaat de ziel tegemoet." (Zie A. Comrie, A.B.C. des geloofs). Komt gij niet, dan zult ge het leven niet hebben, maar vervalt dan in de tweede en eeuwig dood. En dan zult ge een smartelijk naberouw hebben onder het ongelukkige gezelschap der verdoemden tot in alle eeuwigheid. En gij, die niet ontkennen kunt, dat ge tot Jezus gekomen zijt, mogelijk al wel voor tien of twintig jaren. Ja, toen kwam er ontdekking aan uw vuiligheid en ge kwam tot Jezus als tot die geopende fontein, om gewassen te worden. Gij zijt tot Jezus gekomen om

gereinigd, om onderwezen, om verlost en geregeerd te worden. Dit kunt ge bij bedaard onderzoek niet ontkennen. En nog dagelijks komt ge met uw gehele hart tot Jezus. Of zegt ge: "Ja, dagelijks met mijn gehele hart, dat is wat veel gezegd, hoewel ik het wel wensen zou, maar somtijds kan ik er mijn hart zo slecht bij krijgen." Nu, laat ik dan zeggen, dat gij drie of twee of eenmaal in de week komt. En durft gij dat te ontkennen? Voorts, het was en is ook nog genade dat gij zo komt. Gij was zo onwillig als iemand; maar welgelukzalig is de man die Gij verkiest en doet naderen. Het is toch een geloven door de genade, gelijk Lukas ons leert. Waar is dan de roem? Die is uitgesloten. Die roemt, hij roeme dus alleen in de Heere. En nu, nu krijgt ge dus het leven, en hebt daar reeds de beginselen van in hart en wandel. Dit blijkt in uw smart over de zonde, in uw lust in Gods wet, en de betrekking tot Christus en tot al Zijne heiligen. En eenmaal ontvangt ge het eeuwige leven in de hemel, waar gij zult rusten van uw arbeid en verzadiging van vreugde zult genieten tot in alle eeuwigheid. Tenslotte, zoekt nog dagelijks meer en hartelijker tot Jezus te komen. Daar zult gij wel bij varen. Het zal een grote invloed uitoefenen op uw hart en leven. Toen Mozes veertig dagen en nachten met God verkeerde had op de berg, toen begon het vel van zijn aangezicht te glinsteren. Hoe meer gij tot Jezus komt, hoe meer ook uw hart en leven glinsteren zal van licht en troost, liefde en heiligheid. Dat geve God.

W. Floor

Voor de jeugd

Ik heb eens aan een groep catechisanten gevraagd of ze nog bidden. Ik bedoelde niet het bidden voor hun eten en drinken, maar het avond- en morgengebed. De meeste deden het gelukkig nog. Toch waren er ook jongeren die het niet meer deden. Hoe zit het met jouw gebedsleven?

Een goede gewoonte

Je ouders hebben jou als kind geleerd om je knieën te buigen. Je weet wel: "Ik ga slapen, ik ben moe.." Misschien hebben ze gezegd dat je na dit gebed, nog eens apart moet vragen om een nieuw hart. Dit is een goede gewoonte, ja meer nog het is een bijbelse

opdracht. Toen je een kind was zal je vader of moeder bij jouw bidden aanwezig zijn geweest. Zodoende vergat je het nooit. Bij het ouder worden hoeft dat niet meer en zul je de gewoonte van het bidden volgehouden hebben. Hoe is dat nu? Je bent misschien 15 jaar of ouder. Bid je nog steeds? Als je naar bed gaat, zullen je ouders je welterusten toeroepen en zeggen: "Vergeet je niet te bidden en te lezen?" Doe je het dan ook? Als jij deze goede gewoonte al lange tijd niet meer doet, begin er vanavond weer aan.

Hoe bid je?

Die vraag mag op jouw leeftijd best gesteld worden. Doe je het nog steeds met het aangeleerde kindergebed? Op zichzelf genomen zal ik daar geen kwaad woord van zeggen. De inhoud van het kindergebed is goed, maar de vraag is 'hoe zeg je dit gebed op?' Wees eens eerlijk: is het vaak geen automatisme? Even bidden....., soms onder de dekens. De eerbied is ver weg en de concentratie op de inhoud van het gebed is minimaal. Probeer het eens anders. Bid met je eigen woorden. Spreek de HEERE eerbiedig aan. Dank Hem voor Zijn bewaring over je leven. Vraag Hem om vergeving van zonden, om bekering van je boze hart, om bescherming tegen de boze. Leg Hem al je moeilijkheden voor, die je ervaart op school of op je werk, in het gezin of binnen de kring van je leeftijdsgenoten. Eindig je gebed door te vragen of je tot Zijn eer mag leven. Doe het met je eigen woorden, dat spoort jou aan om er zelf over na te denken.

Hindernissen

Er zijn vaak vele hindernissen, die je afhouden van bidden. Het spannende boek, je drukke bezigheden voor school of de club, de manier waarop jij je avond doorbrengt, moeheid enz.

Bidden heeft erg veel te maken met de manier waarop je leeft. Als alles op het laatste nippertje gebeuren moet, komt er van bidden weinig terecht. 's Morgens zo lang mogelijk blijven liggen en dan snel brood smeren en naar school of naar je werk. O ja, ik vergeet nog te bidden. Zo gaat het toch? Als er één is die je van bidden afhoudt, dan is het de duivel wel. Hij gebruikt vele stoorzenders om je bidden uit te stellen of om je van de gewoonte om te bidden af te brengen. Het is moeilijk om in eigen kracht het bidden vol te houden. Ik hoop dat jij dit ervaart als een stukje nood in je leven. Laat dan deze bede in je hart opkomen: "HEERE leer mij bidden".

De Geest van het gebed

Bidden is een gave van de Heilige Geest. Hij wordt in Gods Woord genoemd de Geest der genade en der gebeden. (Zach.12:10) Bij Hem moet je zijn om bidden te leren. Eén van de eerste gebeden, die Hij je leert is: "O God wees mij zondaar genadig". Als God jou een nieuw hart geeft, dan geeft Hij je een biddend hart. Op de school van het gebed leert Hij jou geestelijke ademhalingsoefeningen. Het gebed wordt wel genoemd: de

ademtocht van de ziel. Zonder gebed is er geen echt geestelijk leven. De Heilige Geest leert Zijn kinderen ook om te volharden in het gebed. Hij doet dat vaak in een weg van strijd en beproeving. Zo spoort Hij aan tot gebed. Ik hoop dat je het mag ervaren: "En roept Mij aan in de dag der benauwdheid; Ik zal u eruit helpen, en gij zult Mij eren". (Ps.50:15) Luther zegt bij deze tekst: "Onze keel is vaak bereid om te klagen en te zuchten, maar God spoort aan om luid tot Hem te roepen." Het zal niet tevergeefs zijn, want de HEERE is de Hoorder van het gebed.

Ontvang de hartelijke groeten van jullie vriend,

Ds. K. Visser

Deputaten "Pastoraat in de gezondheidszorg" van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland

UITNODIGING

Landelijke bijeenkomst voor werkers in de gezondheidszorg en pastoraat
D.V. zaterdag 17 februari 2001 van 10.00 tot 15.30 uur in de Chr. Geref. Kerk "De Fontein" te Bunschoten.

Thema: Jij zorgt, ik zorg, wie zorgt er voor ons?

Dit thema wordt vanuit twee aspecten belicht:

"In de ban van Stress"

door Dr. T. Brand, bedrijfsarts

"Wie zorgt er voor ons" door Prof. Dr.

W.H. Velema, emeritus hoogleraar

Onder leiding van Dr. F. Visscher, neuroloog, zal er een forumdiscussie plaatsvinden.

De algehele leiding is in handen van dhr. G. van Brenk, voorzitter van de Deputaten.

Aanmelding tot uiterlijk 10 februari a.s. bij: Mevr. E. Bikker, tel: 033-4723188 (na 17.00 uur)

Mevr. A. Reitsma, tel: 030-6920073 (na 17.00 uur) Aan deze dag zijn geen onkosten verbonden (de lunch wordt u aangeboden).

Chr. Geref. Bezinningskring bin- nen de classis Leeuwarden

Op D.V. vrijdag 9 februari 2001, hoopt voor genoemde bezinningskring te spreken de weleerwaarde heer Ds. M.J. Kater van Zeist Onderwerp: "GEZAG van de SCHRIFT".

Plaats: Chr. Geref. Kerk te Damwoude. Aanvang: 19.45 uur.

Secretariaat: T.E. Teunissenweg 45
9104 ER Damwoude

Tel: 0511-422773

Deputaten "Pastoraat in de gezondheidszorg" van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland

Nogmaals willen we attenderen op de geplande bezinningsavond met het onderwerp 'de verstandelijk gehandicapte en onze kerken'.

Voor de classes Amsterdam, Haarlem en Den Haag hopen we deze avond te houden op donderdag 15 februari 2001 te Sassenheim in de Chr. Geref. Kerk te Sassenheim, Bijweglaan 4, tel: 0252-215666. Om te weten hoeveel personen er aanwezig zullen zijn gaarne vooraf opgave van het aantal deelnemers. Extra exemplaren van de handreiking, alsmede opgave van de deelnemers bij

Mw. M. de Graaf-Floor

Cattenbroekerdijk 13 A

3445 HA Woerden

tel/fax: 0348-482911

e-mail: 3.graaf@wxs.nl

Namens Deputaten,

M. de Graaf-Floor

Persbericht

Actie vrijlating christenen in Vietnam

De vereniging van Christenen tegen Vervolging en Marteling (VCVM-Nederland) verzamelde in de afgelopen maanden 8.000 handtekeningen

voor de vrijlating van vier Laotiaanse Christenen die uitsluitend vanwege hun geloof gevangen zitten.

De VCVM is in december 2000 een handtekeningenactie begonnen voor vrijlating van drie gevangen zittende Vietnamese voorgangers. Nguyen Khanh Tung en Tran Van Chinh werden op 22 december 1999 gearresteerd. Hun huiskerkbeweging was in twee jaar toegenomen van 2 tot 102 huisgroepen. Ze werden gearresteerd toen ze op verzoek van een bekeerde oorlogsweduwe het boeddhistisch huisaltaar van haar overleden echtgenoot verwijderden. De evangelisten werden er toen van beschuldigd een altaar van een martelaar van de revolutie te hebben vernield. De beide genoemde evangelisten zijn mishandeld. De evangelist Sung Seo Choa, die tot het bergvolk de Hmongs behoort, werd in september 2000 veroordeeld tot 2 jaar gevangenisstraf.

De VCVM acht het gevangen houden van deze Christenen in strijd met artikel 18 van de Universele Verklaring van de rechten van de mens waarin staat dat ieder recht heeft op vrijheid van gedachte en godsdienst en op het verbreiden ervan. De VCVM heeft een verzoek om vrijlating van de drie Christenen opgesteld dat gericht is aan de Vietnamese autoriteiten. Ieder kan handtekeningen verzamelen onder dit verzoek. De VCVM acht het van belang dat ook brieven naar de genoemde autoriteiten gestuurd worden. Als er veel brieven binnenkomen, kan dat leiden tot vrijlatingen, zoals de ervaring leert. Een handtekeningenlijst en een voorbeeldbrief, met adressen van Vietnamese autoriteiten, kunnen aangevraagd worden bij:

VCVM-Nederland, Postbus 296, 3770 AC Barneveld. Tel: 0342-420325. 036-5338287.

Het bestuur van de VCVM roept op om zich op te geven als contactpersoon om na kerkdiensten handtekeningen te verzamelen voor acties van de VCVM voor vrijlating van vervolgenden. U kunt zich aanmelden bij bovengenoemde telefoonnummers.

Boekbesprekingen

Lerend leven, Dagboek voor +12, f 24,95, Uitgeverij Groen – Heerenveen.

Dit netjes uitgevoerde dagboek is er een uit een serie onder redactie van Dr. Ir. J. van der Graaf, Drs. I.A. Kole en Ds. L.W. van der Meij. Een goede zaak

dat onze kinderen persoonlijk een gedeelte uit de Bijbel lezen en een stukje ter verklaring van het gelezene. Elke dag sluit af met een vraag om dieper over de stof na te denken. De Heere zegene de lezing van dit dagboek

Ds. Samuel Smith, **Het laatste oordeel**, 186 blz., f. 29,90. Uitgeverij De Schatkamer, Rumpt. Dit boek is uit het Engels vertaald door ds. J. van der Haar. Het bevat vier preken over Openbaring 20: 11- 15. De auteur leefde van 1584- 1662(?). Reeds in 1700 had dit werkje al ruim dertig drukken gehaald. Een veelgelezen boek dus. Op indringende en ernstige wijze wordt in de lezenswaardige boek de dag van het laatste oordeel getekend.

Isaac da Costa, **In het kruis zal 'k eeuwig roemen!**, 72 blz., f 19,90, Uitgeverij Den Hertog – Houten.

De auteur was een bekeerde Jood en leefde van 1798-1860. Da Costa is vooral bekend vanwege zijn geschrift "Bezwaren tegen den Geest der eeuw". De nu verschenen bundel is een bloemlezing uit zijn verzamelde gedichten. De titel is ontleend aan het gelijknamige gedicht dat ook in deze bundel is opgenomen (blz. 38-43). Op blz. 51 geeft Da Costa blijk van zijn hoop voor het volk Israël. Op blz. 67 lezen we wat helaas in onze tijd maar al te zeer waarheid is:

"Wees vooral dat oord gedachtig, eens de woonplaats Uwer eer, door Uw invloed eertijds machtighans Uw Nederland niet meer."

Ds. C.J. Meeuse, **Zo zegt de HEERE**, 48 blz., f 12,90, Uitgeverij Den Hertog – Houten.

Verschenen in de serie "Vertellingen bij de Bijbel." Deze serie, die uit afzonderlijke delen met verhalen uit het Oude en Nieuwe Testament bestaat, blijkt in een behoefte te voorzien. Ook dit deeltje zal zijn weg wel weer vinden. Geschikt voor de leeftijd van ca. 4 tot 10 jaar. De vertellingen zijn heenwijzing naar de Bijbel. De auteur schrijft in zijn voorwoord dat het aanbeveling verdient deze verhalen niet in plaats van de Bijbel te lezen, maar naast de Bijbel. Het boekje gaat over de profeten Jesaja, Micha, Amos, Jeremia en Ezechiël.

C.H. Spurgeon, **Het bloed van het Lam**, 120 blz., f 12,50, Uitgeverij P. Boekhout, Langeweg 52, 4694 BN Scherpenisse.

Dit boek bevat 7 preken die handelen over het bloed van Christus. Op zijn eigen wijze werpt Spurgeon licht op de behandelde teksten. Op blz. 118 lezen we: "Christen, onthoud voor eens en altijd dat u nergens anders acht op zou slaan dan het bloed van Christus alleen om u te redden." Spurgeon haalt op blz. 119 een duidelijk en leerzaam voorbeeld aan van Brooks: "Een man die van zijn vrouw houdt, zal haar wellicht juwelen en ringen geven. Stel dat zij gaat zitten met haar juwelen en ringen, zodat ze haar man vergeet, dan zou het goed van haar man zijn om deze sieraden weg te halen zodat ze al haar liefde weer op hem kan vestigen." "Zo is het ook met ons. Jezus geeft ons sieraden van geloof en liefde en we gaan erop vertrouwen. Dan neemt Hij ze weer van ons af, zodat we weer arme hulpeloze zondaren mogen worden en ons geloof op Christus richten." Het boek zal onder de liefhebbers van Spurgeon zeker zijn weg wel vinden. Jammer voor de lezers die het Engels niet beheersen dat de Engelse gedichten niet in het Nederlands zijn vertaald.

J. Koolen, **Jacobus Fruytier (1659-1731)**, 320 blz., f 39,50, Uitgeverij de Banier – Utrecht.

Dit boek bevat een studie over het leven en werk van Jacobus Fruytier. Fruytier is een belangrijk vertegenwoordiger van de Nadere Reformatie. De auteur toont in dit nu verschenen boek aan dat het beeld wat tot op heden van Fruytier bestond bijstelling behoeft. Er is veel te doen geweest over het boek van Fruytier: "Sions Worstelingen". Ds. Koolen onderzoekt de vraag of er sprake was van partijdigheid en vooringenomenheid jegens Fruytier. Ds. Koolen heeft kritiek op de biografische woordenboeken die in negatieve zin elkaar hebben nageschreven. Fruytier was tegelijk met W. à Brakel en A. Hellenbroek predikant te Rotterdam. Maar zijn visie op Israël verschilde van hun visie op Israël. In tegenstelling tot deze predikanten schrijft Fruytier negatief over de joden en meent dat de kerk de plaats van Israël heeft ingenomen. Achterin het boek treffen we een nog niet eerder gepubliceerde brief aan van Fruytier aan de Synode. J. Koolen is emeritus

predikant van de Ned. Herv. Kerk. Concluderend valt te zeggen dat iemand die zich wil verdiepen in het werk van Fruytier het boek van Ds. Koolen niet ongelezen mag laten. Achterin is een tijdtabel opgenomen van Fruytiers leven en werken. Hieruit blijkt dat hij viermaal gehuwd is geweest en kinderen ten grave heeft moeten dragen. Fruytier is bekend vanwege zijn belangstelling voor de jeugd. Het zou een goede zaak zijn dat zij die zich niet zo voor kerkgeschiedenis interesseren zijn boeken getiteld "Salomo's raad aan de jeugd" en "Groot voorrecht van de christenkinderen" zouden lezen. Fruytier neemt duidelijk stelling tegen de gedachte dat uitwassen van jongeren vanzelf verdwijnen. Fruytier roept juist ertoe op de Heere in de jeugd te zoeken en te dienen.

Mattheus Meade, **De bijna-christen ontdekt**, 195 blz., f 34,50, Uitgeverij Den Hertog - Houten.

De ondertitel luidt: "De valse belijder onderzocht en veroordeeld."

Het onder ons bekende boek is opnieuw uit het Engels vertaald door dhr. M. Krijgsman. Ik heb dit boek vergeleken met een vorige uitgave die in mijn bezit is. In de nieuwe uitgave is een portret van Meade opgenomen, de inhoudsopgave is verkort, een historische inleiding van de hand van Dr. H. Florijn is toegevoegd. Daartegenover is het voorwoord uit een vorige uitgave van Ds. A.P.A. du Cloux vervallen. Het voorwoord van Meade zelf is uiteraard gehandhaafd, maar met weglating van de Latijnse zinnen. Het voorwoord aan de gemeente van St.

Sepulchre's is in deze nieuwe uitgave wel opgenomen. Daarin schrijft Meade: "Ik draag dit boek om twee redenen aan u op: zoals ik deze preken niet zou hebben gehouden als liefde tot uw ziel niet de reden ervan was geweest, nog veel minder zouden ze gedrukt zijn als u er niet voortdurend om had verzocht." In het voorwoord schrijft hij ook duidelijk dat het niet zijn bedoeling is het gekrookte riet te verbreken of de rokende vlaswiek uit te blussen. Meade wil de zwakste gelovige niet ootmoedigen, maar het is wel zijn begeerte dat uitwendige belijders ontwaken. Wel vindt Meade het ten deze moeilijk om aan de ene zijde de gevaarlijke staat en toestand van de belijdende huichelaar bloot te leggen zonder dat de zwakke christen zich in deze ontdekking betrokken zal voelen. Meade werd rond 1630 geboren. Rond 1660 ondervond hij vervolgingen vanwege de sterke tendens naar het rooms-katholicisme in de Engelse kerk. Enkele malen is hij in Nederland geweest en heeft een tijdlang in Utrecht gepreekt. In 1688 kwam er een einde aan de verdrukkingen van de puriteinen. Meade overleed 16 oktober 1699. In 1661 schreef hij 'The Almost Christian Discovered'. Dit boek werd voor het eerst in 1682 te Utrecht uitgegeven. Meade had de stof van dit boek in zeven preken behandeld. Toch is het geen prekenbundel geworden. Het is vele malen herdrukt in Nederland. Vier vragen worden in dit boek behandeld:

- 1 Hoe ver kan een mens komen op de weg naar de hemel en toch slechts bijna een christen zijn?
- 2 Hoe komt het dat veel mensen zo ver komen dat zij bijna-christenen worden?
- 3 Hoe komt het dat velen slechts bijna-christenen zijn terwijl zij zo ver gekomen zijn?
- 4 Hoe komt het dat velen in het belijden van hun godsdienst niet verder komen dan bijna-christenen?

Tenslotte volgt een uitgebreide toepassing. We willen besluiten met het slot van het voorwoord uit een vorige uitgave. Daar schrijft Ds. A.P.A. du Cloux: "Een aanprijzing van mij heeft het boekje niet nodig, het prijs zich zelf aan. Moge de Heilige Geest het lezen en bepeinzen van de waarheden, daarin voorgesteld, aan de zielen van velen, zegenen, is mijn bede."

Thomas Boston, **Neem het kruis op en volg Mij**, 108 blz., f 24,90,

Uitgeverij de Groot Goudriaan - Kampen.

Dit keurig uitgevoerde boek behandelt in zeven preken de geschiedenis van de rijke jongeling uit Marcus 10. We willen dit boek van harte bij u aanbevelen vanwege de leerzame en goede inhoud. Om u een indruk te geven citeren wij een gedeelte dat gaat over het kruis van een christen. We lezen op blz. 85 en 86: "Geen van de ware genadevruchten stierf echter ooit aan het kruis. Nee, het kruis is als koud water dat gegoten wordt op het gezicht van iemand die flauw valt. Het is een vertroosting die hem verlevendigt en geen kruis om hem te doden. 'Eer ik verdrukt werd, dwaalde ik, maar nu onderhoud ik Uw woord' (Psalm 119:67). Een kaars brandt het helderst en een vuur het heetst in de vrieskou. Gemak en voorspoed hebben veel wonden toegebracht aan het ware genadewerk en tot heling daarvan werd een kruis opgelegd. Het is een kruis voor hun verdorven wil, waarmee het nooit goed gaat, zolang deze haar zin krijgt. 'Die van Christus zijn, hebben het vlees gekruisigd met de bewegingen en begeerlijkheden' (Gal. 5:24). Het vlees zou spoedig losbandig worden, als het niet aan het kruis was genageld. De jonge stier die niet gewend is aan het juk van de berusting, moet door het kruis getemd worden. En dat onredelijke dier heeft menig dier nodig voordat zijn wil gebroken is. Hoe meer de dingen naar onze zin gaan, hoe meer onze wil gevoed wordt en hoe eerder ze zich tegen de Heere zal verheffen. God komt de wil echter in Zijn voorzienigheid tegen. Ze wordt zwakker gemaakt en buigt gemakkelijker voor de wil van God. De ziel wordt als een gespeend kind. Ze onderwerpt zich en keert terug tot de Heere. Het kruis is ook een kruis voor de meest gekoesterde lusten van de christen (Hos. 2:6, 7). Het zal een streep zijn door onze verwachtingen en zo onze trots beteugelen of ons aftrekken van een deel van de aarde dat ons aftrok tot God. Als een lust een christen van God aftrekt, zal Hij het kruis zenden, zoals Hij Abigail naar David toestuurde en Jona een storm deed ontmoeten, toen deze vluchtte voor het aangezicht des Heeren. Als we onze lusten niet zo aankleefden, zouden onze kruisen niet zo zwaar op ons drukken, want ze zijn slechts bedoeld voor onze verdorven lusten."

't Boekendal

Winkelcentrum Urkerhard
Nagel 48, 8321 RG Urk

Tel: 0527 - 682110 Fax 0527 - 688668

**Boeken & Bijbels
CD's en Bladmuziek
Schoolartikelen
Kadoartikelen
Kopieerservice
Wenskaarten**

Verzending door heel Nederland